

Arrest

nr. 218 962 van 27 maart 2019
in de zaak RvV X / VIII

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat F. RAHOU
Broederminstraat 38
2018 ANTWERPEN

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging, thans de minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid, en van Asiel en Migratie.

DE WND. VOORZITTER VAN DE VIIIste KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Egyptische nationaliteit te zijn, op 20 november 2018 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging van 19 oktober 2018 tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 20).

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking houdende de vaststelling van het rolrecht van 27 november 2018 met refertenummer X

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 7 januari 2019, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 13 februari 2019.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken C. VERHAERT.

Gehoord de opmerkingen van advocaat F. RAHOU, die verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat M. DUBOIS, die *loco* advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Verzoeker diende op 20 april 2018 een aanvraag in van een verblijfkaart als familielid van een burger van de Unie op grond van artikel 47/1, 1°, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet).

1.2. Op 19 oktober 2018 werd een beslissing genomen tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 20). Dit is de bestreden beslissing, waarvan de motieven luiden als volgt:

“(…)

In uitvoering van artikel 52, §4, 5de lid gelezen in combinatie met artikel 58 of 69ter van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, wordt de aanvraag van een verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie, die op 20.04.2018 werd ingediend door:

Naam: G.

Voornamen: M. A. G. H. Nationaliteit: E. Geboortedatum: 03.05.1992 Geboorteplaats: A.

Identificatienummer in het Rijksregister: (...)

Verblijvende te/verklaart te verblijven te: (...)

om de volgende reden geweigerd:

De betrokkene voldoet niet aan de vereiste voorwaarden om te genieten van het recht op verblijf van meer dan drie maanden in de hoedanigheid van familielid van een burger van de Unie of van een ander familielid van een burger van de Unie.

Betrokkene vroeg op 20.04.2018 gezinshereniging aan met zijn aangehaalde feitelijke partner, zijnde L. R., van Letse nationaliteit, met rijksregisternummer (...), op basis van artikel 47/1, 1° van de wet van 15.12.1980.

Artikel 47/3 van de wet van 15.12.1980 stelt dat de andere familieleden bedoeld in artikel 47/1, 1°, moeten het bestaan bewijzen van een relatie met de burger van de Unie die zij willen begeleiden of bij wie zij zich willen voegen en ook het duurzaam karakter van die relatie

Volgende bewijsstukken werden voorgelegd ter staving van de aangehaalde duurzame relatie:

- foto's
- afschrift WhatsApp-berichten die niet exact te dateren zijn gezien de data geen jaartal vermelden
- document 'inkomsonderzoek verhoogde tegemoetkoming' De Voorzorg dd. 05.10.2017; roze kleefbriefjes
- loonfiches op naam van de referentiepersoon voor de periode 24.07.2017 - 05.11.2017
- huurovereenkomst op naam van betrokkene en de referentiepersoon dd. 28.01.2017; bijbehorende ongedateerde en niet ondertekende verklaring op eer op naam van de huisbaas van betrokkene en de referentiepersoon waarin deze stelt dat beiden sedert 01.02.2017 op het adres (...) woonachtig zijn: uit de gegevens van het Rijksregister blijkt dat de referentiepersoon officieel op dit adres gedomicilieerd is sinds 26.04.2017; betrokkene woont er officieel sinds 25.08.2017.

Op basis van het geheel van de voorgelegde stukken kan er niet achterhaald worden sedert wanneer betrokkene en de referentiepersoon een koppel vormen.

Het oudste document dat betrokkene en de referentiepersoon met zekerheid aan elkaar linkt is de huurovereenkomst dd. 28.01.2017. Er dient echter opgemerkt te worden dat de voorgelegde verklaring vanwege de huisbaas met betrekking tot het verblijf van betrokkene en de referentiepersoon in het appartement niet strookt met het gegeven dat de referentiepersoon in België aankwam in de loop van april 2017.

Er dient opgemerkt te worden dat er op basis van de voorgelegde gegevens kan vastgesteld worden dat er sprake is van een zeer snelle gang van zaken.

Op basis van de voorgelegde stukken is de voorgehouden affectieve duurzame relatie tussen betrokkenen onvoldoende bewezen. Indien betrokkene, zoals hij voorhoudt, werkelijk een duurzame feitelijke relatie heeft met de referentiepersoon, kan van hem redelijkerwijze worden aangenomen dat hij meer en meer overtuigende stukken kan voorleggen.

Uit het geheel van de beschikbare gegevens blijkt dat deze onvoldoende zijn om aanvaard te worden als afdoende bewijs van het duurzaam karakter van de aangehaalde relatie. Betrokkene toont dus niet afdoende aan te voldoen aan de voorwaarden van artikel 47/1, 1° van de wet van 15.12.1980.

De aanvraag tot gezinshereniging wordt geweigerd. Het AI van betrokkene dient te worden ingetrokken.

*Aan betrokkene wordt het bevel gegeven het grondgebied van het Rijk te verlaten binnen 30 dagen.
Wettelijke basis: artikel 7,1, 2° van de wet van 15.12.1980: legaal verblijf in België is verstreken.*

*Hierbij wordt art. 74/13 van de wet van 15.12.1980 wel degelijk in overweging genomen. Van gemeenschappelijke kinderen is geen sprake, evenmin van een probleem betreffende de gezondheid van betrokkene. Verder, wat het gezins- en familieleven betreft: het bevel is het logische gevolg van het niet voldoen aan de verblijfsvoorwaarden. Indien het lang verblijf niet kan worden toegestaan en er geen andere rechtsgrond is waardoor betrokkene alsnog legaal in België zou kunnen verblijven, wat hier het geval is, is een bevel het enige alternatief. Het staat beiden vrij zich elders te vestigen alwaar zij legaal kunnen binnenkomen en verblijven of hun gezinsleven zo in te richten dat de referentiepersoon in België verblijft en betrokkene een andere verblijfplaats kiest. Verzoekers tonen niet aan dat er hinderpalen zouden zijn om het gezinsleven elders dan in België voort te zetten. Het gegeven bevel hoeft dan ook niet noodzakelijk afbreuk te doen aan hun gezinsleven.
(...)"*

2. Onderzoek van het beroep

2.1. Verzoeker voert een 'enig middel' aan dat luidt als volgt:

*"ENIG MIDDEL: Schending van art. 47/1, 1°, art. 47/3 §1 en artikel 62 van de Vreemdelingenwet.
Schending van de materiële motiveringsplicht. Schending van de zorgvuldigheidsverplichting.
Artikel 47/1 en 47/3 stellen het volgende:*

'Art. 47/1. [1 Als andere familieleden van een burger van de Unie worden beschouwd :

1° de partner met wie de burger van de Unie een deugdelijk bewezen duurzame relatie heeft en die niet bedoeld wordt in artikel 40bis, §2,2°;

2° de niet in artikel 40bis, § 2, bedoelde familieleden die, in het land van herkomst, ten laste zijn of deel uitmaken van het gezin van de burger van de Unie;

3° de niet in artikel 40bis, § 2, bedoelde familieleden die wegens ernstige gezondheidsredenen een persoonlijke verzorging door de burger van de Unie strikt behoeven.

Art. 47/3. [1 § 1. De andere familieleden bedoeld in artikel 47/1,1°, moeten het bestaan bewijzen van een relatie met de burger van de Unie die zij willen begeleiden of bij wie zij zich willen voegen en ook het duurzaam karakter van die relatie.

Het duurzaam karakter van de relatie mag met elk passend middel worden bewezen.

Bij het onderzoek naar het duurzame karakter van de relatie houdt de minister of zijn gemachtigde inzonderheid rekening met de intensiteit, de duur en de stabiele aard van de banden tussen de partners.

Het zorgvuldigheidsbeginsel houdt in dat de overheid zich op afdoende wijze dient te informeren over alle relevante elementen om met kennis van zaken een beslissing te kunnen nemen. (R.v.St. 11 juni 2002, nr. 101.624.)

"Het zorgvuldigheidsbeginsel legt de overheid de verplichting op haar beslissingen op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te steunen op een correcte feitenvinding (RvS 2 februari 2007, nr. 167 411; RvS 14 februari 2006, nr. 154 954). Het respect voor het zorgvuldigheidsbeginsel houdt derhalve in dat de administratie bij het nemen van een beslissing moet steunen op alle gegevens van het betreffende dossier en op alle daarin vervatte dienstige stukken." (R.v.V. 22 december 2009, nr. 36.480)

In de bestreden beslissing wordt verwezen naar de documenten die verzoeker binnen de vooropgestelde termijn van drie maanden overmaakte:

- Foto's
- Afschrift Whatsappberichten
- Document inkomensonderzoek Verhoogde tegemoetkoming De voorzorg
- Loonfiches op naam van referentiepersoon
- Huurovereenkomst op naam van verzoeker en referentiepersoon + verklaring op eer van de huisbaas dat verzoeker en diens partner sinds 01.02.2017 samen woonden te (...)

De beslissing stelt dan dat op basis van de voorgelegde stukken de voorgehouden affectieve duurzame relatie tussen betrokkenen onvoldoende bewezen is. Dat op basis van het geheel van de voorgelegde stukken niet achterhaald kan worden sedert wanneer betrokkene en de referentiepersoon een koppel vormen. Dat er op basis van de voorgelegde gegevens vastgesteld kan worden dat er sprake is van een zeer snelle gang van zaken.

Volgens de gemachtigde zou uit de voorgelegde documenten aldus niet blijken dat verzoeker en zijn partner een duurzame liefdesrelatie hebben.

In de motivering maakt de gemachtigde een opsplitsing bij de beoordeling van deze documenten, zonder deze samen te bekijken.

De neergelegde foto's worden immers niet beoordeeld in de bestreden beslissing.

Verzoeker merkt dan ook op dat er gevraagd werd foto's voor te leggen waaruit de duurzaamheid van hun relatie blijkt, zodat het voor verzoeker onduidelijk is waarom er met deze foto's geen rekening gehouden wordt.

Verzoeker en zijn partner zijn duidelijk herkenbaar op de betrokken foto's. Zij staan er bovendien op als een echt koppel, soms ook in het bijzijn van vrienden en familie, op allerhande gelegenheden.

Met andere woorden blijkt uit het geheel van de stukken dat verzoeker en zijn partner al sedert begin 2017 een duurzame relatie hebben in België en dat verzoeker de familie van zijn partner reeds heeft leren kennen.

Bovendien blijkt ook uit de foto's dat zij samen activiteiten doen met gemeenschappelijke vrienden en dat zij een echt koppel zijn.

De toegevoegde documenten illustreren hun samenleven en sociale leven in België zeer duidelijk:

- Foto's als koppel: thuis en tijdens vrije tijd in België
- Foto's als koppel en met bezoek: zus en vrienden uit Letland van R.
- Foto's met vrienden in België

De voorgelegde documenten werden aldus los van elkaar bekeken en onvoldoende nauwkeurig bestudeerd en soms zelfs verkeerd geïnterpreteerd.

Samengevat is de motivering van de bestreden beslissing niet correct en werd er een onzorgvuldige analyse gemaakt van bepaalde belangrijke stukken die reeds aanwezig waren in het dossier. De motivering aangaande de neerlegde foto's ontbreekt immers."

2.1.1. Bij de beoordeling van de materiële motiveringsplicht is de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) niet bevoegd zijn beoordeling in de plaats te stellen van die van het bestuur. De Raad is in de uitoefening van zijn wettelijk toezicht enkel bevoegd om na te gaan of deze overheid bij de beoordeling van de aanvraag is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet in onredelijkheid tot haar besluit is gekomen.

Verzoeker voert aan dat geen rekening zou zijn gehouden met de voorgelegde foto's.

De bestreden beslissing is gesteund op het determinerend motief dat aan de hand van de voorgelegde stukken niet kan worden nagegaan sedert wanneer verzoeker en zijn partner – de referentiepersoon – een koppel vormen. Na de door verzoeker voorgelegde stukken te hebben opgelijst, motiveert de bestreden beslissing dat *"op basis van het geheel van de voorgelegde stukken niet kan worden afgeleid sedert wanneer betrokkene en de referentiepersoon een koppel vormen"*.

Deze vaststelling wordt door verzoeker niet weerlegd. Verzoeker toont niet aan dat er wel degelijk uit de foto's zou kunnen worden afgeleid sedert wanneer hij een relatie zou vormen met de referentiepersoon. Evenmin toont hij aan op welke wijze het geheel van documenten wel duidelijkheid zou brengen over het moment vanaf wanneer zij een koppel zouden vormen.

Hij gaat daarbij voorbij aan de vaststelling dat de data in de voorgelegde verklaring van de huisbaas en de huurovereenkomst niet stroken met het gegeven dat de referentiepersoon in België aankwam in de loop van april 2017. Verzoeker brengt geen enkel element aan waaruit kan blijken dat zijn vriendin reeds eerder in België was.

Verzoeker maakt niet aannemelijk dat de motivering niet afdoende zou zijn in het licht van de artikelen 47/1, 1° en 47/3 van de vreemdelingenwet.

Het middel is niet gegrond.

2.2.1. Verzoeker voert een 'tweede middel' aan dat hij uiteenzet als volgt:

"Betreffende het bevel om het grondgebied te verlaten

ENIG MIDDEL: Schending van de materiële motiveringsplicht. Schending van de hoorplicht als algemeen beginsel en zoals vastgelegd in artikel 41 Handvest. Schending van artikel 47/13 en artikel 62 vreemdelingenwet. Schending van de zorgvuldigheidsverplichting. Schending van artikel 8 EVRM.

Verzoeker is niet gehoord in het kader van het bevel.

Als hij gehoord was geweest had hij zich wel degelijk kunnen beroepen op artikel 8 EVRM. Het is duidelijk dat hij hierover had moeten gehoord worden in het kader van artikel 74/13 Vreemdelingenwet daar er door verzoeker en diens partner een aanvraag wettelijke samenwoning in de gemeente Beveren is opgestart teneinde hun relatie een nog duurzamer karakter te geven.

De beslissing stelt nu zondermeer dat er evenmin sprake is van een probleem betreffende het gezinsleven van betrokkene. Dit is onjuist, en kan ook niet zomaar gesteld worden zonder enig onderzoek of gehoor.

Dat immers de nietigverklaring van het de beslissing verblijf de nietigverklaring van het bevel met zich meebrengt."

2.2.2. De Raad stelt vast dat, wat betreft het bevel om het grondgebied te verlaten, verwezen wordt naar de artikelen 7, eerste lid, 2° en 74/13 van de vreemdelingenwet. Er wordt onder meer toegelicht dat verzoeker geen legaal verblijf meer heeft en dat het hem vrij staat zich elders te vestigen waar hij legaal kan binnenkomen en verblijven zodat verzoeker niet aantoonde dat er hinderpalen zouden zijn om het gezinsleven elders dan in België voort te zetten.

Bij het nemen van het bevel werd wel degelijk een afweging gemaakt van het gezinsleven zoals bepaald in artikel 74/13 van de vreemdelingenwet.

Nu het bestaan van een duurzame relatie niet werd weerhouden en er geen hinderpalen worden aangetoond voor het eventueel verderzetten of verder uitbouwen van hun relatie elders, wordt een schending van artikel 8 van het EVRM niet aannemelijk gemaakt.

Verzoeker kan bezwaarlijk voorhouden als zou de beslissing genomen zijn met miskenning van het hoorrecht, nu hij in het kader van de door hem ingediende aanvraag wel degelijk in de mogelijkheid was om alle volgens hem relevante stukken ter staving ervan over te maken. Verzoeker toont niet aan dat hij niet in staat zou zijn geweest om zijn standpunt naar behoren kenbaar te maken.

Het hoorrecht werd niet geschonden.

Het 'tweede middel' is niet gegrond.

3. Korte debatten

De verzoekende partij heeft geen gegrond middel aangevoerd dat tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing kan leiden. Aangezien er grond is om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, wordt de vordering tot schorsing, als *accessorium* van het beroep tot nietigverklaring, samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen.

4. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verzoekende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Artikel 2

De kosten van het beroep, begroot op 186 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zevenentwintig maart tweeduizend negentien door:

dhr. C. VERHAERT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. K. VERKIMPEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERKIMPEN

C. VERHAERT